

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 101.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-dalgaslidaval-shoot-idm139862324703136.pdf> (tilgået 23. juni 2021)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

↪ Salomon blev ikke meget forbavset, da Etatsraaden foreslog ham at blive hans Privatsekretær. Der havde efterhaanden udviklet sig en sjælden Art mellem Etatsraaden og hans Lærling, noget helt andet end det aabenmundede, pjattede Forhold, som hedder Venskab eller højtideligere Venskabet I Forstaaelsen af Blik og Betoning, i Tilspidsningen af den logiske og æstetiske Smag, i Tankegangens dristige Kynisme lignede de hinanden meget, om end Salomon hver Dag maatte erkende, at her havde han fundet ski Mester. Saa meget lignede de hinanden, at man næsten skulde tro, at det var Fader og Søn. Salomon var næsten ikke fri for at tro, at det var saa. Men hvad Etatsraaden troede eller ikke troede, kunde han ikke sige. Og dette Problem bragte en ejendommelig Spænding ind i Forholdet I Begyndelsen havde Salomon villet lave Drama derpaa; men Etatsraadens Optræden indbød ikke dertil; og nu forstod han, at dette spændende og spændstige Forhold var meget interessantere end et af Henrik Ibsens Opgør. De passer nu en Gang ikke saa godt ind i det virkelige Liv. Hvad Pokker skal Parterne finde paa at bestille efter femte Akt? De maa jo kede sig ihjel, naar alting er bragt til Klarhed